

et af Indenrigsministeren stillet Forslag til en Overenskomst, der ændrer ovennævnte Tilbud som følger:

Sukkerroedyrkerne sikres 6 Kr. pr. hkg Roer.

Af Sukkerproduktionen mellem 124 Mill. kg og 133 Mill. kg Konsumsukker tilstaaes der Sukkerroedyrkerne hele det Netto-Merbeløb, der opnaas ved Eksport af Sukker udover, hvad Staten overtager Sukkeret til fra Fabrikkerne. Saafremt en Sukkerproduktion af 133 Mill. kg ikke naas, nedsættes de 124 Mill. kg med samme Kvantum, som mangler heri, dog ikke under 118 Mill. kg.

Saafremt Produktionen overstiger 133 Mill. kg faar Sukkerroedyrkerne for, hvad der ligger derudover, $\frac{1}{4}$ af den Merpris, der opnaas ved Eksportsalg.

Den Overtagelsespris, der bliver at lægge til Grund ved Beregningen af ovennævnte Merbeløb, bliver den, hvori Sukkeret vilde staa Staten, saafremt Sukkerfabrikerne sikredes samme Nettooverskud for 1920—21, som de vilde opnaa ved at overføre Ordningen for 1919—20 paa dette Aar.

Den Eksportpris, ud fra hvilken det Sukkerroedyrkerne i Henhold til ovenstaaende tilstaaede Beløb beregnes, bliver Gennemsnitssalgsprisen for alt eksporteret Sukker af Høst 1920.

Forsaavidt Jernbanefragten inden Roekampagnens Afslutning maatte stige, skal der efter Forhandling med Roedyrkernes Organisation ydes Erstatning for den gennem Fragtstigningen opstaaede Merudgift for Dyrkerne.

Desuden er der givet Roedyrkerne Tilsagn om en Efterbetaling af 20 Øre pr. hkg Roer af Høst 1919 til Dækning af indtraadte forøgede Udgifter til Arbejdsløn og Fragt.

Yderligere har Indenrigsministeren tilsagt sin Medvirkning til, at det af Roedyrkerne fremsatte Ønske om at faa Adgang til at benytte polske Roearbejdere i Sommeren 1920 optages til Løsning gennem en Forhandling med Repræsentanter for de danske Landarbejdere.

Paa dette Grundlag har Udvalget forhandlet med Sukkerfabrikkerne. Under Forhandlingerne fastholdt man fra Udvalgets Side, at Ordningen for 1920—21 som Udgangspunkt maatte tage Ordningen for 1919—20, idet man dog overfor Fabrikkerne udtalte, at man vilde kunne tænke sig, at en Del af de faste Beløb, der var tilstaaet Fabrikkerne som Nettofortjeneste under sidstnævnte Ordning, for Aaret 1920—21 afløses af en Tantieme, hvis samlede Beløb blev afhængig af Produktionens Størrelse og de Priser, der kunde opnaas ved Eksport.

Fra Fabrikkernes Side stilledes der herefter Forslag om, at man som oprindelig foreslaaet af Udvalget overførte Ordningen fra 1919—20 paa Aaret 1920—21, saaledes at dog de faste Beløb, der var indrømmet Fabrikkerne til ekstraordinære Henlæggelser til Dækning af mangelfuldt gennemførte Reparationer under Krigsperioden (et Beløb, der for De danske Sukkerfabrikkers Vedkommende androg 500,000 Kr.) afløstes af en Tantieme, der beregnedes som 25 pCt. af den Merpris Staten opnaar udover den Pris, hvortil Sukkeret overtages fra Fabrikkerne ved Salg af Sukker udover 133 Mill. kg.

Uanset denne Ændring regnes Statens Overtagelsespris fra Fabrikkerne dog stadig til samme Beløb, som det vilde udgøre, saafremt Ordningen 1919—20 direkte var overført paa Aaret 1920—21.

Kommissionen, der har behandlet Sagen paa sit i Dag afholdte Møde, gav sin Tilslutning til, at Udvalget førte Forhandlingerne med Fabrikkerne til Afslutning paa dette Grundlag, idet det dog maatte være en Forudsætning, at den opnaaede Andel af 25 pCt. af Merprisen af Fabrikkerne anvendtes til Afskrivninger og Henlæggelser, samt at denne Tantieme, saafremt Produktionen overstiger 142 Mill. kg Konsumsukker, herefter begrænsedes til $12\frac{1}{2}$ pCt. af Merprisen.

Den Pris, hvortil Staten herefter vilde komme til at overtage Sukker af Høst 1920 vilde saavidt i Øjeblikket kan skønnes, komme til at ligge omkring 88 Øre pr. kg Sukker af Standardkvaliteterne, idet der til Sukkerpriserne forrige Aar, der gennemsnitlig vil komme til at ligge omkring 73 Øre pr. kg, maa lægges ca. 9 Øre for Stigningen i Roeprisen med 1 Kr. 20 Øre pr. kg fra 4 Kr. 8 Øre til 6 Kr. og ca. 6 Øre for Stigning i Driftsomkostningerne paa Fabrikkerne eller ialt 15 Øre pr. kg.

Med Prisen 88 Øre pr. kg for den overtagne Sukkerproduktion vil Staten gennem Aaret 1920—21 kunne opretholde samme Pris som forudsat efter 1.